

## БУЂЕЊЕ

Умукли су топови и граната јека,  
ставили су тачку на смрт и страдање.  
Утихла је подмукла, сва, оружја звука,  
из гроба стидно буди се надање.

Бројали су мртве и лелек већ јењава,  
заборав полако копрену навлачи.  
Неком мрак на очи, а неком свањава,  
ратник болно пушку о чивију качи.

Невјерица чежњиво са стрепњом се бори,  
буђење уз јеку топова из сна.  
Једна кућа тужна са ватром се бори.  
Бесана ока будна бдију сва.

## БОСАНСКО БЛАТО

Босанско блато сам газио,  
ногама кô да су туђе.  
Дуго нисам ништа схватио,  
а вријеме је све луђе.

Лебде људи, као сјене,  
на очи мрак се хвата,  
упорно ширим зјене,  
не видим рођеног брата.

Ишли смо по трагу крви,  
мирис бола нас је водио.  
Не зна се ко је први,  
од савјести се ослободио.

Шта то бјеше слобода?  
Кад робље смо били туђе.  
Смрт бијаше мода,  
кад мржња у крв уђе.